

Folketingets Ligestillingsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9275

Doknr.
178162

Dato
20-12-2019

Folketingets Ligestillingsudvalg har d. 5. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 44 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 44:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. november 2019 fra Foreningen Far, jf. LIU alm. del - bilag 31.”

Svar:

I de bilag, der er vedlagt henvendelsen, redegøres for ”10 bud på ny nordisk lovgivning” og 7 forslag til ændring af bl.a. lovgivning og praksis på forskellige områder. Foreningen Far oplyser, at de 10 bud vedrører en ny familielovgivning og peger på, at det er en grundlæggende udfordring, at børn og forældre i dag lever med en lovgivning, som historisk er baseret på én og ikke to forældre.

Indledningsvist vil jeg bemærke, at den familieretlige lovgivning vedrørende børn, som vi har i dag, er et produkt af en udvikling over tid, hvor der i stadig højere grad er kommet fokus på det ligeværdige forældreskab og forældrenes fælles ansvar for barnet. I forhold til de forskellige forslag på forældreansvarsområdet, som Foreningen Far opstiller, kan jeg yderligere bemærke, at forældreansvarsloven først og fremmest har fokus på, hvad der er barnets bedste. Med den familieretlige reform er hensynet til barnet i centrum, bl.a. med etableringen af en særlig børneenhed, som er et af kernelementerne i reformen.

I tråd med ovenstående, så er en del af de forslag, som foreningen fremsætter, allerede indeholdt i den gældende lovgivning. Det fremgår således af forældreansvarslovens § 8, at den fælles forældremyndighed fortsætter efter, at forældrene har ophævet samlivet. Er forældrene uenige, kan der træffes afgørelse om, hvorvidt den fælles forældremyndighed skal fortsætte, eller om en af dem skal have forældremyndigheden alene. Den fælles forældremyndighed kan dog kun ophæves, hvis der er holdepunkter for at antage, at forældrene ikke kan samarbejde om barnets forhold til barnets bedste.

I forhold til at flytte væk med barnet gælder der efter § 18 i forældreansvarsloven en varslingspligt for alle forældre, der vil ændre deres eller barnets bopæl. Den forælder, der vil flytte, skal underrette den anden forælder om det senest seks uger inden flytningen. Hensigten er at motivere forældrene til at orientere hinanden om flytning indenlands eller til udlandet i god tid, inden flytningen skal finde sted, så de kan drøfte, hvordan kontakten til barnet opretholdes efter flytningen. På den måde understreges begge forældres ansvar for, at barnet bevarer kontakten til dem begge.

En manglende opfyldelse af varslingspligten kan ikke sanktioneres, men vil kunne indgå som et moment blandt flere, hvis familieretten skal vurdere, om barnets bopæl

skal blive hos den nuværende bopælsforælder, om den skal flyttes til den anden forælder, eller om der skal ske ændring af forældremyndigheden over barnet.

Jeg bemærker også, at det er et helt centralt element i den familieretlige reform, at sager om forældreansvar, som behandles i Familieretshuset, screenes og visiteres til det rette sagsbehandlingsspor. Det fremgår således også allerede af lovgivningen, at komplekse sager, dvs. sager hvor der er risikofaktorer, som familien er påvirket af, fx et højt konfliktniveau mellem forældrene, vold, misbrug, psykisk sygdom og socialt udsathed, altid skal afgøres af familieretten.

Foreningen foreslår videre, at der i lovgivningen indføres et udgangspunkt om, at barnet er lige meget hos hver af forældrene. Når forældre vælger at ophæve samlivet, er det i udgangspunktet deres ansvar at samarbejde om en god løsning for netop deres barn. Dette understøtter den gældende lovgivning også, bl.a. med den nyligt indførte mulighed for enige forældre om at aftale delt bopæl. Ved uenighed kan Familieretshuset og/eller familieretten træffe en afgørelse. Som noget helt centralt fremgår det af forældreansvarsloven, at afgørelser efter loven skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, og at barnets perspektiv skal belyses. En generel bestemmelse i loven om, at barnet som udgangspunkt skal være lige meget hos hver af forældrene, vil betyde et opgør med disse helt grundlæggende principper.

I forhold til forslaget om lighedeling af indtægter og udgifter for barnet, henviser jeg til den politiske aftale om den familieretlige reform, hvoraf det fremgår, at partierne bag aftalen mener, at reglerne om delte børnefamiliers økonomi bør afspejle den måde familierne indretter sig på, og at der derfor er igangsat en tværministeriel analyse af området.

For så vidt angår registrering af oplysninger i CPR om forældremyndighed kan jeg oplyse, at man først i 2004 er begyndt at registrere disse oplysninger i CPR. Jeg kan også oplyse, at det – ud fra et ønske om at sikre validiteten af data i CPR – blev besluttet kun fremadrettet at registrere oplysninger om forældremyndighed i CPR, dvs. for børn født efter maj 2004. Baggrunden var, at det ikke er muligt med sikkerhed at fastlægge forældremyndighedsforholdene på børn født før maj 2004 uden at involvere en myndighed, der kan træffe afgørelse i sager om forældremyndighed. Der er derfor fortsat ikke planer om at gennemføre en generel efterregistrering af forældremyndighed i CPR – også fordi der nu i CPR er registreret forældremyndighed på børn op til 15 år.

Endelig kan jeg oplyse, at finansiering på finansloven, herunder støtte til foreninger mv., sker på baggrund af politisk prioritering. Der findes mange gode indsatser, og samtidig er der kun begrænsede midler til rådighed. På Social- og Indenrigsministeriets område tildeles støtte til konkrete indsatser i høj grad via ansøgningspuljer. På den måde sikres det, at midlerne anvendes til størst mulig gavn i samfundet. Ansøgningspuljer på socialområdet findes via Socialstyrelsens hjemmeside, hvor det også fremgår, hvilket formål puljen er rettet mod, kriterier for ansøgning mv.

Da henvendelsen også omfatter forslag, som hører under beskæftigelsesministeren og ligestillingsministeren, har jeg indhentet bidrag til besvarelsen fra Beskæftigelsesministeriet og Miljø- og Fødevareministeriet.

Om forslaget om 3 måneders orlov til barnet med begge forældre og 6 måneder til frit valg mellem forældrene har Beskæftigelsesministeriet oplyst følgende:

” Regeringen ønsker, at flere fædre holder mere orlov sammen med deres børn.

Regeringen vil naturligvis gennemføre det nye EU-orlovsdirektiv, som giver hver forælder en ret til øremærket forældreorlov i 2 måneder med barselsdagpenge. I den forbindelse er der i Beskæftigelsesministeriet nedsat et Implementeringsudvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, som skal drøfte direktivets betydning for de danske barselsregler. Men det er endnu for tidligt at sige noget om den konkrete model for implementeringen. Direktivet skal være gennemført den 2. august 2022, og regeringen vil bruge den mellemliggende tid på at finde den bedst mulige løsning for danske familier.”

Om et bud på en ny familielovgivning, hvor forældre skal have samme adgang til digital post om barnet, har Miljø- og Fødevarerministeriet, Ligestillingsafdelingen oplyst følgende:

”Regeringen forventer i marts 2020 at fremsætte et lovforslag om digital post til begge forældre om fælles barn. Med lovforslaget foreslås der indsat en bestemmelse i ligestillingsloven, der forpligter offentlige myndigheder m.v. til, når de sender digital post, som indeholder meddelelser om et barns forhold, som efter sit indhold er rettet mod begge forældremyndighedsindehavere, at sende til dem begge. Det skal bidrage til, at borgerne modtager en tidssvarende og sammenhængende digital service, der samtidig skaber en større ligestilling mellem forældrene, så de i højere grad har mulighed for et ligeværdigt samarbejde om et fælles barns dagligdag. Lovforslaget er sendt i høring den 2. december 2019.”

Afslutningsvist vil jeg om den familieretlige reform nævne, at jeg netop ved et møde med forskellige interessenter på det familieretlige område, herunder Foreningen Far, har lyttet til de foreløbige erfaringer med reformen. Jeg tager nu alle gode input med videre til et møde med ordførerne på området efter nytår, hvor vi vil drøfte, om der er noget, der kan gøres anderledes og bedre.

Med venlig hilsen
Astrid Krag